

Vukovar

O Vukovare,
grade moj,
Lijep je narod tvoj.
Pomoć naša je potrebna njima
Pružimo je svima!
Vukovare moj,
Lijep je vodotoranj tvoj.
Možda si razbijen,
ali znaj bit ćeš
zauvijek sa mnom
u srcu mom.

Šimun Smaluk 5. a

Osnovna škola „Vrpolje”

Vukovar

Stoji grad,
vječan kao narod!
Mislim na tebe
danju i noću.

Dok si ratovao, mislio si.
Dok si branio nas, mislio si.

Taj grad je bio ranjen,
ranjen kao ljudi.

Stoji grad,
vječan kao narod!
Vukovar!

Vanessa Marčić, 5. a

Osnovna škola „Vrpolje”

Vukovar grad sjećanja

U Vukovaru Gradu-sjećanja

još uvijek se čuju

bolna jecanja.

Našim herojima

palimo svijeću

divimo se borbi

i ratnom umijeću.

Svake godine,

uhvati nas sjeta

zbog pada granata

i plača djeteta.

Granatama se ne zna broj,

naši vojnici skupili se u roj.

Svoj život za grad su dali

Mnogi su za nj pali.

Zvuk uzbune se čuje,

i dan-danas muklo odjekuje.

Našim herojima skidam kapu,

borili su se i po mraku.

U povorku ponosnu ja ću poć

u svjetlosti svijeća dom je tvoj.

Marta Jelovčić. 7. a, Osnovna škola „Vrpolje”

Škabrnja za domovinu

Kao da ga nije bilo,
smijeh, veselje tu sad živi.
Golubice bijelo krilo
štiti sve, nikoga ne krivi.

Tu je nekoć prošla pošast rata,
Nevini su od nje pali,
sad tisuće daju počast
herojima koji su svoj život
domovini-cvijetu, dali.

Simbol sad je mjesto ovo
patnje ljudi što su prošli
Škabrnja se obnovila
od Mladih što su kući došli.

Ploča sjaji pokraj škole,
sjeća narod da se zbililo,
rata nema, svi se vole,
kao da ga nije bilo.

Marta Jelovčić, 7 a, Osnovna škola „Vrpolje“

Vukovar

Mnogo je života palo, ali je zbog njih

Vukovar-grad, s ponosom opstao.

Suza se mnogo od tuge lilo

taj događaj nije Hrvatima mio.

Nakon muka Vukovar-grad je opstao

Herojem-gradom za nas je postao.

Zastava domovine, visoko se vije,

srce svakog Hrvata, na taj dan

ponosno u grudima bije!

Patricija Erak 7. a, Osnovna škola „Vrpolje”

Vukovar i Škabrnja

Dana, 18. studenod 1991.,
hitcima vatrene munje,
mukama do smrti
od strane tuđe ruke
stradaše najmilije duše
što su se čašću iskazali
za domovinu svoju borili
u tmimi noći ili zore dana
dok su majke s djetetom u ruci
plaćući čekale da se najmiliji
junaci vrata s bojišnice kući.
Niti oni ne slute da su naše duše
umotane u zavoje rumene krvi.

Kao crvena suza koja klizi niz lice,
gradom već se krv topla
u lokvice lije.

Sve kao da polako staje kad uz strašan
lom i prasak, toranj časni
bolnu ranu zadobije.

Kao Božji znak za branitelje uzdiže se k nebu Križ
Srce svakog branitelja u rukama je anđela.

Ana Knežević, 7. a

Osnovna škola „Vrpolje”

Vukovar

O Vukovare, grade snažni
za tebe su se borili heroji važni.

Brojni junaci život su ti dali, grade slavni!
Bili su to udarci nezaboravni.

I Dunav je, heroju, za tobom plakao,
znao je da prolaziš kroz pakao.

Uplakani tvoji ljudi u koloni jada,
pitajući se: „Hoće li više vidjeti svoga grada?”

Htjeli su te u pepeo pretvoriti;
hrabro srce kuca još jače,
dok cijela hrvatska za tobom plače.

Zastava se opet vijori, hrabri toranj
još uvijek ponosno stoji.

O Vukovare, herojski grade,
za tebe ima slobode i nade!

Tonka Grubišić 7 a, Osnovna škola „Vrpolje”